

سَمَاءُ لَمْ يَأْكُلْ مِمَّا فَاكُلُوا مِنْهُ لَمْ يَأْكُلْ مِمَّا فَاكُلُوا مِنْهُ لَمْ يَأْكُلْ

۱۳۰۷

يَجْشَنُ بِكَ وَنَايَسِي نَسْرًا وَلَوْ فَنِي وَأَبْرِي هَفْتُهُ لِكَ غَنَرَةً

فَتْمَةُ الْكَبِيرَةِ

الراح معصرمانه

۶

— حزن اینجده سرور —

ضیا، اوزون کیریکلرینی قالدیردی. ایزی، الا کوزلرینی آچدی. والدهسی طرفدن برکون اول پک کوزل طازاتش اولان اوزونجه، قوهرال صاجلری — یاری آجیق بولنان بئجرهدن کیرن نسیم لطیفک تأثیرله — تموج ایستی. روحی متبسم، — روحنده برچچک کبی انکشاف ایدن بوتسم کیتدکجه انبساط ایلدیکندن — دوداقلری خندان ایدی. طوبنول طوبنول قوللرینی تحریرک ایستی، کریندی؛ بولندینی بردن قالدی؛ او طمدن جقیدی. چو جوغنگ کو چو جوک روحنی، بیوک بر حیرت استیلا ایستی. اوک اینجده — اوزمانه قدر — کورمه دیک بر تبدل نظر دقتنه چارپدی. قاینک اوکنده بر آراه طور وور، دادیسی بیوک بر صدوقه بر شیلر یرلشدر. یوردی. دادیسنه «هانی بنم شکرلم؟» دیدی؛ قالدین پک زیاده مشغول اولدینغندن کو چو جوک یاورونک بوغریب «اوقوشی» ایشیده ممدی. چو جوق تکرار: — شکرلمی؟ دبه هاقیردی.

دادیسی دوندی، «شمدی ایشم وار، براز طور، بولورم!» دیدی. چو جوق، همقره همقره باباسنه شکایت کیتدی. او طمدن ایجری کیردیک زمان اوستنی کیش، بونسه بریول چاقطهسی طاقش اولان باباسنک چهره سنی محزون، والده سنک کوزلرینی یاشلی کوردی. باباسی آتی آی قدر کندیلرندن مفارقت ایدیوردی، «باباجم! دادیم شکرلری ورمه یور!» دیدی. والده سنک تهدید آمیز نظرلرینه هدف اولدی؛ بو نظرلر «شمدی بونک وقتی می یا؟» کلارینی ترجمه ایدیوردی. چو جوق طور مایور! بر دادیسنک یانه قوشیور، بر باباسنک یانه کیریور! قوجه سنک اغترابندن طولانی بر اضطراب اینجده بولنان قالدین، چو جوغنگ اله بریک ویدی؛ قابل دکل صوصمایور! حتی، پدرینی کوتون آراهه اوزاقلاشدینی، کنج والده قوجه سنندن صاقلامق ایستدیک کوز یاشلرینه رخست جریان ویردیک وقت بیله چو جوق آغایلوردی؛ افتراقک، غریبک نه دیمک اولدینغنی ییله یوردی. او یالکر ایچی قیرمزی، یالیزلی شکرلره طولو اولان مینی مینی حصیر سبتنی دوشو نیوردی! هر صبح بوسیتی کندیسنه ویردکاری حالده، بوسفر او وظیفه یی اونو متشردی. «ایسترم!...» دبه باغیر یودی.

نهایت مریدونه دن این دادیسنک التده کی سبتی کوردی، آغلامه سنه دوام ایستدیک حالده «هاه! ایشته او!» دیدی. سبتی آلدی، سوینجندن تینهرک، سبتی قوله کچیردی. مینی مینی اللرینی یکدیگرینه ربط ایستی. معصومیت طفلانه یی احاطه ایدن قلبی، برحس سروره مستغرق اوله رق خلیانه کلدی. صوصدی. کریمه آراسنده خنده کوستردی. کوز یاشلرینه مستغرق اولان طوبنول یاناقلرندن بر شعله مسرت پارلادی. قطرات سرشک اینجده پارلایان بوشعله مسرت نیساک صاف، برآق یاغور طاماملاری آراسندن بردن بره ضیا نشار لطافت اولان ایلک بهار کوننشنه بکره دی!..

محمد جلال

صاحب امتیاز:

کنایمی قرمت